No. 3128 Woensdag 31 Januari 1940. 57ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

EEN TEKEN VAN TEGENSPRAAK

We herdenken Vrijdag a.s., hoe Maria op de veertigste dag na Jesus' geboorte haar eerstgeborene aan God ging opdragen en tegelijk zichzelf aan de Joodse reinigingswetten onderwierp. Vele feiten, welke bij deze plechtigheid plaats grepen, verdienen onze belangstelling. We vragen hier bizonder de aandacht voor de profetie van den ouden Simeon, die voorspelde, dat dit kind een teken van tegenspraak zou zijn.

Al spoedig na Christus' geboorte was het begonnen. Terwijl de Wijzen uit het Oosten er een lange reis voor over hadden om den pas-geboren koning der Joden te komen aanbidden, zocht Herodes de dood van het Kind, dat gekomen was, niet om een aards rijk te overweldigen maar om een hemels rijk weg te schenken.

Wat de Farizeën al niet hebben ondernomen om aan Jezus de verkondiging van de heilsleer onmogelijk te maken, laten alle vier de Evangelisten met de grootst mogelijke duidelijkheid uitkomen. Zelfs toen Jesus aan het kruis hing, konden deze schijnheiligen Hem nog niet met rust laten. In hun mateloze eerzucht en afgunst gingen ze zo ver, dat ze het niet konden nalaten om een Stervende uit te jouwen en te bespotten.

Een teken van tegenspraak.

Met zijn verlossingsdood zou Jesus niet ophouden een teken van tegenspraak te zijn. Toen zou het pas voor goed beginnen.

Nog maar kort na het eerste Pinksterfeest der Christenen werd het door de hoge raad der Joden aan de Apostelen ten strengste verboden om ook maar met iemand ter wereld over de Naam Jesus te spreken (Hand. 4, 17.) En toen de Apostelen voortgingen met **prediken, oordelend, dat men aan God** meer moet gehoorzamen dan aan de mensen, werden ze allen gevangen gezet en gegeseld.

Stephanus werd gestenigd en met uitzondering van Joannes alleen, zouden alle Apostelen hun belijdenis van Jesus Naam met hun leven boeten.

Petrus en Paulus hadden Rome het centrum van de christenheid gemaakt, maar ten koste van hun bloed.

Een teken van tegenspraak.

Het Joodse rijk zou van de aarde verdwijnen maar het Romeinse wereldrijk stond niet minder vijandig tegenover de belijders van Jesus'Naam.

Ook dat rijk is verdwenen terwijl het geestelijk rijk van Christus stand hield. Maar het bleef een teken van tegenspraak.

Zo is het gebleven tot nu toe. In landen, die nog gerangschikt **worden onder** de Christelijke landen, is trouw aan Jesus'Naam een misdaad geworden.En onder hen, die zich nog als Christus' volgelingen beschouwd willen zien, zijn er grote groepen, die een belangrijk deel van Jesus'leer hebben weggeïnterpreteerd om niets over te houden dan een vage gevoelsgodsdienst. Ook onder de christenen zelf is Christus een teken van tegenspraak. Wij, katholieken, beroemen ons er op, het erfdeel van Christus ongerept gehandhaafd te hebben. Aan tegenkantingen zijn we gewoon geraakt. De heftigste vervolgingen doen ons nooit de moed verliezen. We vertrouwen onwankelbaar op Christus' beloften. Hij heeft aan zijn Kerk toegezegd met haar te zullen blijven tot aan het einde der tijden. En in de twintig eeuwen van haar bestaan heeft die Kerk al zoveel tegenstanders zien opstaan en verdwijnen, dat we ons niet al te zeer verontrusten, wanneer nieuwe tegenstanders de strijd met Christus' Kerk gaan **aan**binden. In het verleden hebben er al zovelen hun kop tegen de rots van Petrus te pletter gelopen, dat we er ons van verzekerd achten, dat dit met **de volgenden ook wel zal gebeuren.** ren.

Voor dat vertrouwen is alle grond. Maar dat vertrouwen mag nooit ontaarden in zorgeloosheid.

Allen dragen we een deel van de verantwoordelijkheid voor de bloei van het godsrijk op aarde. „Wanneer één lid lijdt, lijdt alle leden mee: komt één lid in aanzien, alle leden delen in zijn vreugde. Welnu, gij zijt het lichaam van Christus, en ieder in het bijzonder zijn leden" (I Cor. 12, 26-27) Daarom hebben we o[illegible] zorg te dragen, da[illegible] van tegenspraak is in ons eigen binnenste.

Wanneer we dagelijks bidden „Uw rijk kome", maar we trachten niet naar best vermogen dat rijk allereerst in ons eigen binnenste te helpen vestigen, dan moet die tegenspraak zich op de duur noodzakelijk wreken.

Talrijke katholieke verenigingen, een machtige radio-omroep, een sterke katholieke pers, een bloeiende katholieke universiteit en nog veel dingen meer, mogen krachtige middelen zijn om het godsrijk in een bepaald gebied te versterken, het zijn en blijven middelen. Of er van een werkelijke bloei kan gesproken worden, hangt af van de wijze waarop ieder voor zich het Evangelie in daden weet om te zetten.

Volgens Simeons voorzegging zou Jesus niet alleen een teken van tegenspraak zijn, Hij zou ook gesteld worden tot val en opstanding van velen in Israël. Tot val van hen, die Hem verwerpen, tot opstanding van hen, die op Hem hun vertrouwen stellen en trachten om met de hulp van zijn genade overeenkomstig zijn leer te leven.

Moge Hij, die nog steeds het grote teken van tegenspraak is, ons tot opstanding zijn.

„We kunnen alles in Hem, die ons versterkt" (Phil. 4, 13).

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De toestand in de wereldpolitiek blijft al weken lang hetzelfde. Stilte aan het Westfront: zeer beperkte activiteit van lucht- en zeemachten en overwinningen van de Finnen. Door zijn redevoeringen heeft Churchill wat stof opgewaaid, die aan het adres der neutralen, zeide dat zij er rekening mee moeten houden, dat als Engeland de oorlog verliest, de neutrale landen mede verliezen en daarom aan de strijd moeten deelnemen.

Van Duitse zijde werd hierop gereageerd met de mededeling, dat de neutrale staten, die niet openlijk en met klem de voorstellen van Frankrijk en Engeland afwijzen, bewust hun neutraliteit opgeven.

Churchill heeft ook nog een boekie opengedaan over de beestachtige en wrede manier waarop men van Duitse zijde in Polen, Bohemen en Mora[illegible] de bevolking onderdrukt en aan het nationaal socialistische regiem onderwerpt. Op alle mogelijke manieren, langs economische, langs sociale en culturele weg poogt men het zelfstandige volksleven van deze volken te vernielen.

Ook van de zijde van het Vaticaan is al meermalen gewezen op deze wrede vervolgingen en nog bijzonder weer eens in de laatste dagen. Duitslnd en Rusland worden zelfs in één adem genoemd: waarmee dus het Vaticaan geen ander standpunt inneemt als Moskou zelf, dat in de laatste weken zo bijzonder uitbundig is in het steken van de loftrompet op het huidige atheisme.

Het is in verband hiermee, wellicht wel interessant vandaag, iets meer te vertellen over de Duits-Russische verhoudingen in de loop der geschiedenis.

Reeds in de 9e eeuw stonden de Germanen en de Slaven tot elkaar in betrekking: wel verjoegen de Russische stammen de Oost-Friezen, toen deze zich in hun gebied wilden vestigen, maar twee jaren later riepen de Russen die Oost-Friezen weder terug om orde te helpen scheppen. Dit feit is om zo te zeggen symbolisch geworden voor de verhouding tussen Duitsland en Rusland.

Wij zien ook later, onder de Tsaren, de Duitsers een bevoorrechte positie innemen om hun organisatievermogen. De Duitser als persoon werd echter minder gewaardeerd, zelfs gehaat, een haat die tijdens de grote wereldoorlog is toegenomen en nog in Rusland is te onderkennen.

Zelfs het feit, dat de Russische revolutie in 1917 met Duits geld gesteund is — de groep van Lenin zijn door de Duitse Reichsbank 50 millioen roebels ter beschikking gesteld — deed aan die stemming niet af. Het was een zuiver zakelijk iets die hulp: de over en weer gestelde voorwaarden werden nauwkeurig nagekomen, zo o.a. een spionnage door die groep van de geallieerden. Zelfs gehoorzaamde Lenin aan het Duitse bevel om de rode revolutie in Finland te staken.

Na de vrede stort Rusland in elkaar, doch het verdrag met Duitsland wordt voortgezet. Het verdrag van Rapallo schept de mogelijkheid voor Duitsland om zijn leger, b.v. piloten in Rusland te laten oefenen. Er ontstond een sympathie, die thans nog niet geëindigd is. Zelfs tijdens de anti-bosjewistische agitatie in Duitsland hebben de beide weermachten hartelijke betrekkingen onderhouden. Wel is Hitler een vijand van het bolsjewisme, doch **voor Duitsland.** Niettemin kon hij het verdraq met Rusland sluiten, daar hij niemand rechts van zich had, die daaruit argumenten tegen hem kon putten Van 1932 tot 1934 heeft Hitler geen kwaad woord over de Soviets gezegd. Op 5 Mei verlengde hij het tractaat met Rusland dat Rathenau had gesloten en dat Brüning en von Schleicher niet hadden durven verlengen. Zo kon hij dan ook in een rede zeggen, dat hij het zich kon veroorloven met de Bosjewisten op goede voet te staan. Bij de voordracht van zijn program sprak Hitler in de zelfde geest en sinds dien heeft hij zich niet tegen den Sovjet gekeerd. In 1933 heeft hij zelfs Stalin gered, toen Engeland bezig was een anti-Sovjet-blok te vormen, doch Hitler weigerde zich daarbij aan te sluiten.

Toch volgt plotseling een reactie: in Juli 1934 slaat de stemming in Duitsland tegen Rusland ineens om. De verklaring is het pact dat juist te voren door Rusland met Frankrijk — onder Barthou — was gesloten. Dan wordt in Duitsland heftig op de Sovjet-Unie gescholden; in Frankrijk en Engeland moet een wig worden gedreven tussen vóór- en tegenstanders van dat pact. Deze kruistocht tegen het pact, dat Duitsland in het Oosten in de weg stond, duurt tot München 1938. Dan is Duitsland sterk genoeg om Rusland zijn samenwerking op te dringen. Men moet die gehele actie dan ook zien als een soort „rookgordijn".

Er zijn vele punten van overeenkomst tussen Duitsland en Rusland.

Zo kunnen we wijzen op de Gestapo en de Gepeoe, die steeds betrekkingen met elkaar hebben onderhouden. Als merkwaardig voorbeeld kunnen we noemen de houding van Duitsland tegenover Dimitrof, den medebeklaagde in de zaak van de Rijksdagbrand, die na afloop van het proces, per speciaal vliegtuig met instructies van de Gestapo naar Moskou werd gebracht, waar juist het communistisch congres verzameld was en Dimitrof voor het eerst de theorie van het Rode Leger voordroeg.

Ook in het uit de weg ruimen van belangrijke Russische figuren te Parijs, moet Duitse medewerking na te wijzen zijn.

Al deze vormen van samenwerking maakten het tenslote mogelijk dat twee staten met zo verschillende ideologieën samengaan.

Ook overigens is er voor Hitler reden voor samenwerking tussen het Duitse en Russische ras. Beide volken hebben elkaar nodig, kunnen op zekere terreinen samenwerken tegen het kapitalisme. De theorie van Radeck, die het knap georganiseerde nationaal-socialisme als „ijsbreker" zag voor het machtige schip van het communisme, heeft weer toepassing gevonden. **Echter gaat het er nu om dat niet de ene actie slachtoffer wordt van de andere.**

Van de Sovjetzijde voelt men altijd de bedreiging van een actie van strategische aard. Duitsland tracht natuurlijk strategische punten te verkrijgen.

We zouden hier kunnen wijzen op de „Oekrajina" het Poolse woord voor het „land van over de grens".

Dit gebied dat veel ertsen en kolen bezit en daarom begeerd wordt door alle partijen, was steeds het land dat geschikt was voor het zaaien van separatistisch zaad. Reeds Napoleon deed dit, hij wilde er stichten Napoleonida, hetgeen echter op een schandaal is uitgelopen. Daarna was het Oostenrijk dat inOerkrajina een beweging stichtte. Er zijn sedert vele Oekrajina-comité's geweest, Franse, Poolse, Engelse en Italiaanse, behalve Russische. Ook Hitler maakte zo nodig van de Oekrajina-idee gebruik. Een grote Oekrajiense beweging is op initiatief van Rosenberg gesticht onder hegemonie van Polen en met steun van Duitsland .Konovalec, die te Rotterdam als slachtoffer viel, was president van Rosenbergs Groot-Oekrajina.

We hebben echter in heel deze actie meer een schijnbeweging te zien.

Reeds in 1918, als naar de Oekrajina en zijn rijkdommen door de centralen wordt uitgekeken, publiceert Stalin een artikel, waarin als het ware wordt gezegd, dat alles wat men van het te stichten Oekrajiense Rijk hoopt te verkrijgen, evengoed kan worden verkregen als men zich tot Rusland zelf wendt. Als in 1938 weer de stichting van een groot Oekrajina op het tapijt komt, laat Stalin in de Russische pers hetzelfde artikel van 1918 ongewijzigd opnemen. De wenk is duidelijk en het contact Hitler-Stalin komt tot stand. Naar men zegt, zou generaal Sirovy uit Tsjecho-Slowakije hierbij een bemiddelende rol hebben gespeeld. In Maart 1939 moet de overeenstemming zijn tot stand gekomen.

En een bewijs hiervan zou te zien zijn geweest in het feit, dat Hitler toen het gebied van Roethenië door de Hongaren liet bezetten, dat anders voor het te stichten groot-Oekrajina zou zijn bestemd. Stalin houdt dan zijn rede waarin hij het gehele antikomintern-pact „Spielerei" noemt. Nochtans gaan de onderhandelingen Parijs-Londen-Moskou door, waardoor de Russen waardevolle inlichtingen weten te verkrijgen. Hitler heeft opzettelijk tot het laatst met de publicatie gewacht in de hoop met deze verrassende wending zo'n weerslag te bereiken, dat de tegenpartij, evenals ten tijde van München, zou terugdeinzen en de vrede bewaard zou blijven. Stalin weet door zijn voortgezette onderhandelingen met de Engelsen en Fransen te Moskou echter beter. Hij hoopte zijn doel t.a.v. Polen zonder strijd te verwezenlijken, **hetgeen ook in hoofdzaak zo is** uitgekomen.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

GUISEPPE MOTTA.

Dezer dagen stierf Guiseppe Motta, President van Zwitserland, een man van vrede en verzoening. Hij was afkomstig van Tessino in Italiaans-sprekend Zwitserland, waar zijn vader postdirecteur was in een tijd dat de postillon nog op de bok zat met een posthoorn voor de signalen.

Toen hij twaalf jaar oud was stierf zijn vader en werd de Gotthardbaan geopend, welke beide zeer belangrijke gebeurtenissen feitelijk een ontijdig einde aan zijn jeugd maakten. Het huisgezin had den kostwinner verloren en tevens de voornaamste bron van inkomsten, de post. Het werd nu hard werken en studeren.

Hij studeerde eerst in Freiburg (im Schweitz), later in Duitsland, promoveerde summa cum laude in Heidelberg en werd op zijn vier en twintigste jaar tegelijk advocaat en gedeputeerde van Tessino. Zijn praktijk riep hem spoedig naar alle kanten van Zwitserland: hij reisde naar de steden en dorpen met de „nieuwe" trein, vaak ook nog met paard en rijtuig (je kon lang niet overal komen met een trein), maar zondags was hij weer thuis bij zijn familie te Tessino.

Op 28-jarige leeftijd betrad de afgevaardigde van Tessino voor het eerst als kamerlid het huis te Bern, dat destijds nóg bescheidener van afmeting en nóg eenvoudiger van opzet was als het koepelgewelf van thans.

Einde 1911 — Motta was toen juist veertig jaar — werd hij tot bondsraad gekozen. Het federale parlement voor heel Zwitserland bestaat uit een Nationale Raad, door het volk gekozen, en een Standen Raad, door de Kantons gekozen. In de verenigde zitting bijeen heten ze Bondsraad. Deze kiest om de vier jaar het ministerie en elk jaar den President.

Motta was meerdere malen President. Hij was de tweede katholiek, die ooit in de Bondsraad gekozen was. In de vorige eeuw was de godsdienstige tegenstelling nog al erg toegespitst in Zwitserland. Tegenwoordig leven protestanten en katholieken er in vrede en verdraagzaamheid naast elkaar.

Motta had veel sympathie voor de Nederlanders, die hij van alle Europeanen het meest op de Zwitsers gelijkend vond.

Twee maal ontmoette hij onze Koningin in zijn land. In 1925 was hij lid van de deputatie van de Bondsregering, die Hare Majesteit te Bazel aan de trein zouden verwelkomen

Deze opname, welwillend door Z.K.H. Prins Bernhard ter publicatie afgestaan, werd gemaakt tijdens het jongste bezoek van Z.M. Koning Leopold III van België aan H.M. de Koningin.

en in 1929 bracht H.M. een officieel bezoek aan de Bondsraad te Bern, waar Motta ook toe behoorde. Het onderhoud was zeer hartelijk en ongedwongen. „We hebben het elkaar gezegd, toen zij vertrokken was: geen gekroond hoofd kan ons, Zwitsers, nader staan in haar sympathieke eenvoud, dan deze koningsvrouwe van de Lage Landen".

Motta was niet alleen goed als staatsman, maar ook als katholiek en als huisvader. Hij had tien kinderen; een van zijn dochters is kloosterling.

Voor wie van jaartallen houdt: In 1871 geboren te Airolo, een dorp in Tessino, 1895 lid van de Kantonale Raad, 1899 Nationale Raad, 1901 Staatsraad, 1911 Bondsraad, sinds 1914 meerdere malen Bondspresident.

M.L.

DE HUIDIGE DAGBLAD-CENSUUR IN FRANKRIJK.

Als men tegenwoordig de Franse dagbladen leest, valt het niet alleen op, dat zij in veel kleiner formaat verschijnen, maar ook, dat er overal kleine en grote witte vlakken zijn. Deze zijn ontstaan, doordat de censuur daar aan het werk is geweest en verscheidene stukken geschrapt heeft.

Hoe deze censuur werkt, willen wij U in het kort mededelen.

De dagbladcensuur in de Franse hoofdstad heeft zijn zetel opgeslagen op de gehele derde verdieping van het grote Parijs hotel Continental.

Het is niet gemakkelijk om hier binnen te komen. De portiers hebben opdracht iedereen te weigeren, die niet in het bezit is van een speciale kaart, door de overheden van de censuur verstrekt. Maar wij hebben een goede relatie gevonden, die ons een introductie verschafte. Alleen moeten wij er ons aan onderwerpen, dat zelfs een artikeltje over de censuur, nog eens door de censuur behandeld en...... geknipt moet worden.

Want het Hotel Continental is een knipcentrum geworden. Mensen, die zich in het dagelijkse leven zouden schamen, stukjes uit een krant te knippen, zoals hoge officieren, deskundigen op allerlei gebied, beroemde letterkundigen en wat dies meer zij, verwaardigen zich hier om de gehele dag met een schaar in de hand te zitten. Het hoofd van de censuur is Monsieur Martinaud-Déplat, oud-secretaris, die de verbindingsman is van dit bureau met den Minister-President. Hij wordt bijgestaan door een secretaresse, zijn schoonzuster.

Verschillende beroemde schrijvers zijn in dienst van de Franse censuur, zo b.v. Joan Maurois, Joan Giraudoux, Duhamel en Paul Morand, die overigens meer te Londen vertoeft aan het hoofd van een delegatie Franse experts op economisch gebied.

Oud-ambassadeurs zoals de Marsilly, Laroche en Margerie ziet men regelmatig op het gebouw van de censuur.

Deze laatsten en de officieren moeten er voor waken, dat er in het geheel geen berichten in de bladen verschijnen, die zekere aanwijzingen aan het buitenland zouden kunen geven of die momenteel schadelijk zijn voor de geest van eendracht in het Franse volk.

De beroemde schrijvers hebben meestal een andere taak: zij moeten de artikelen opstellen in de geest, die in deze omstandigheden vooral is gewenst. Ook officiële radio-lezingen worden niet door de eerste de beste geschreven, maar door beroemdheden op literair gebied. Ook dit terrein is nauw verbonden met de censuur. De verspreiding van de Franse gedachte staat dan ook onder leiding van André Maurois, lid van de Franse Academie. Rond de radio heeft zich een grote groep schrijvers geschaard, niet alleen de reeds genoemden maar ook Gaston Rageot, Julein Cain, de administrateur van de Nationale Bibliotheek en anderen.

Joan Giradoux houdt zich weer bezig met de film, en op het bureau van de censuur worden in deze dagen allerlei bioscoopdirecteuren ontvangen.

Men heeft in de eerste dagen kunnen merken, dat Frankrijk geen censuur gewend is. Er zijn fouten gemaakt, die heel wat hilariteit hebben gewekt. Zo is b.v. verschillende malen voorgekomen, dat een of andere censuur berichten doorstreepte of uitknipte, die afkomstig waren van de Franse Generale Staf. Ook is het voorgekomen, dat „staatsgevaarlijke" berichten werden geschrapt, die tevoren hadden gestaan in het...... Franse officiële staatsblad.

Maar alles went, denkt men in Hotel Continental. En ijverig wordt er geschrapt en geknipt of veranderd. Want men is er zich wel van bewust, dat de censuurdienst een voorname rol heeft te vervullen.

Nog enkele maanden geleden was de pers de koningin van de publieke opinie, nu heeft zij die rol moeten afstaan aan de censuur.

AAN HET STERFBED VAN KERKVERVOLGERS.

„Qui Mange du Pape en Meurt".

In het Engelse katholieke Weekblad „Universe" wijst P. Philip Hughes op het verschrikkelijke einde van vele kerkvervolgers.

Herodes, de moordenaar van den H. Johannes, werd door wormen verteerd. Van de twee eerste kerkvervolgers werd Nero na zijn nederlaag in de burgeroorlog door een vriendenhand gedood. Ook Domitianus werd vermoord en de overlevering schildert

ons huiveringwekkende details over de dood van verschillende andere Romeinse keizers.

In de geschiedenis van Engeland staan drie persoonlijkheden als kerkvervolgers op de voorgrond, Hendrik VIII, Koningin Elisabeth en Lord Protector **Oliver Cromwell.**

Van Hendrik VIII wordt verhaald, dat hij op zijn sterfbed verschillende malen plotseling uit zijn bewusteloosheid ontwaakte en uitriep: „Monniken, monniken!"

Hij verzocht de om zijn sterfbed staande bisschoppen hem te verzoenen met den Paus, maar deze vreesden dat de woorden van den stervenden slechts een list van den koning waren om te proberen, of zij nog wel trouw waren aan hun mening, dat de koning van Engeland, na God, het enige opperhoofd was van de Christelijke Kerk in Engeland.

Met de uitroep: „Verloren, alles is verloren!" stierf Hendrik VIII.

Zes en vijftig jaar later kwam de beurt aan zijn ongelukige dochter Elisabeth.

Zij was nooit katholiek geweest in de eigenlijke zin van het woord. Zij was een medeplichtige of een speelbal geweest in de meest verbitterde kerkvervolging van Engeland. Zij stierf op zeventigjarige leeftijd. Lingard meldt, hoe zij zich probeerde te onttrekken aan gestalten, die zij klaarblijkelijk aan haar sterfbed zag, hoe zij dagen en nachten lang de ogen naar de grond hield gericht en met de vingers in de mond zwijgend op een stoel zat. De bisschoppen liet zij uit haar vertrek verwijderen. Tot haar neef, den Lord Admiraal, zei zij: „Ik heb een ijzeren kraag om de hals."

Tot het einde van zijn leven was Cromwell voortdurend bevreesd voor een aanslag en in zijn laatste ogenblikken wisselden fantastische zekerheid en de zwartste vertwijfeling elkander af. Niet alle kerkvervolgers hebben een verschrikkelijke dood gehad.

Lord Burloigh, de voornaamste raadsman van Elisabeth, de grootste ophitser tot kerkvervolging, die tweemaal van het Katholicisme is afgevallen, stierf een vreedzame dood in zijn paleis in Londen.

„De aard van hun dood echter — aldus P. Philip Hughes — is van veel minder betekenis dan de plaats, waarheen zij gaan. En voor ons heeft ook dit minder betekenis, dan het lot van de vervolgingsmaatregelen, die zij hebben uitgedacht. Want daarvan weten wij, dat zij tneen zullen storten, terwijl de Kerk alle vervolgingen zal overleven.

„Qui mange du pape en meurt", zegt het Franse spreekwoord.

HET HOOGST ACTUELE GEZANTSCHAP BIJ HET VATICAAN.

Onlangs vermeldde de pers een uitlating van den regerende vorst over Mysore, nadat hem een audiëntie was verleend door Z. H. **Paus Pius XII.** De Vorst dan, gaf zijn verbazing te kennen, dat men ten Vaticane zo bijzonder goed over zijn Vorstendom ingelicht bleek te zijn. Dat velen deze verwondering vreemd aandoet, spreekt welhaast vanzelf. Wij troffen echter in het „Weekblad voor de Prefectuur Soerabaia" een zo goed commentaar naar aanleiding van bovengenoemde uitlating aan, dat verspreiding daarvan op nog ruimere schaal ons alleszins nuttig en gewenst voorkwam.

Aangezien wij onlangs in een der Indische bladen een pleidooi lazen voor een Nederlands Gezantschap te Moskou (wij herhalen: te Moskou) omdat men dan zo goed georiënteerd zou blijven, blijkt weer eens overduidelijk hoe uitermate kortzichtig velen nog zijn, wanneer het feiten betreft, welke het Vaticaan, het Centrum der Christenheid, regarderen.

Hier volgt dan bovengenoemd commentaar:

De maharadja vergiste zich echter, toen hij zich verwonderde. Want men is te Rome ongelooflijk goed op de hoogte van schier alles, wat er in de gekste uithoeken van de wereld voorvalt. Moge er ten deze nog even herinnerd worden, aan wat de „Vossische Zeitung" enige jaren hér schreef, toen er grote onlusten in China uitbraken, aan de welke niemand kans zag een touw vast te knopen. Men ga, zo schreef het Joodse orgaan, om de puzzle op te lossen, niet naar Peking want daar wordt men toch niet veel wijzer; men ga liever naar Rome en knope er relaties met Vaticaanse kringen aan.

De Vaticaanse Stad is een diplomatiek centrum van wereldfaam maar zo men wil, zijn Parijs en Londen dat eveneens, en dit punt kan dus verder met rust worden gelaten. Aan het Vaticaan zijn echter dozijnen instanties verbonden, welke zeer intieme betrekkingen onderhouden, juist met die streken van de hele aarde, welke door de diplomaten of de pers helemaal niet of slechts oppervlakkig bestreken worden. Daaroverheen gaat er geen week voorbij, of Rome wordt door verschillende intelligente mannen en vrouwen bezocht, die van de vier windinrichtingen aangereisd komen en over een gedegen inzicht beschikken betreffende de stemmingen, stromingen en andere imponderabiliën ter zake van de landstreek hunner vesting.

De daarvoor geschikte diplomaat of journalist hoeft derhalve maar aan het Vaticaanse kraantje te gaan zitten en zijn inlichtingenbeker loopt vanzelf met gegevens vol.

Elk woord, dat over dit feit nog gezegd wordt, zou verspild zijn. Evenmin hoeft op de benarde tijdsomstandigheden, waarin we leven, en zo dadelijk misschien sterven moeten, nader gewezen te worden. Echter kan nimmer genoeg het feit beklemtoond worden, dat het momenteel zo hoogst actuele gezantschap bij het Vaticaan geen Rooms naar een nationaal belang is. Ware het een louter Rooms belang, dan had het óók al recht van bestaan. Om louter Mohammedaanse belangen te dienen onderhoudt Nederland wel een consulaat-generaal te Djedda en dat is ook goed gezien. Geen katholiek, die ooit er tegen geprotesteerd heeft.

Stappen we nu van het algemene in het concrete over, dan zien we, dat de aandacht der wereld even van het zwakte-punt, de Middellandse Zee, naar de Baltische wateren verschoven is. Straks echter zal de Oude Wereldzee, met al haar zorgen en beslommeringen haar ereplaats wel weer innemen. De oevers van deze plas worden voor een deel bewoond door Mohammedanen. Men weet, dat de oude en de nieuwe empirebuilders als duivels vechten om het potentieel, dat in de Islam steekt, dienstbaar aan hun bedoelingen te maken. Bovendien verkeert het Arabische deel van gezegde gemeenschap in de volle évolutie. En ten slotte bewonen de Mohammedanen een stuk aarde, dat van de zuilen van Hercules tot in de Chinese binnenlanden reikt.

En dit zal wel voldoende zijn om te bewijzen, dat de bestuurderen van een Mohammedaans rijk, als Insulinde heet te zijn, nauwkeurig op de hoogte behoren te wezen van alle subtiliteiten, welke de evolutie van bedoelde gewesten doormaakt. Echter, kunnen deze bestuurderen precies op de hoogte zijn? Het Plein onderhoudt in gans dit uitgestrekte stuk der wereld slechts twee diplomatieke observatieposten, één in Tanger en één in Caïro. Het geen, minstens voor het ogenblik, rijkelijk weinig lijkt.

Hierbij komt nog iets, dat aandachtige krantenlezers bereids wel opgevallen zal zijn. De Franse en de Engelse pers reppen tegenwoordig met geen woord meer over de geheimzinnige wording en ontwording, welke zich aan de Middellandse Zee-oevers bezig is te voltrekken. Alles, dat zich hier afspeelt, speelt zichf echter met hermetisch gesloten deuren af en dat is in zoverre erg beroerd voor ons, dat we elk ogenblik met ons goed en met ons bloed in die kwesties betrokken kunnen raken. Maar in Rome heerst ten deze geen duisternis. We hebben dat in Mei j.l. nog eens proefondervindelijk vastgesteld. Een Séjour van een paar weken in de Eeuwige Stad, een vlijtig aanboren van de goede informatiebronnen, een beetje gladstrijking van al te hartstochtelijke inzichten en het skelet van een zeer zakelijk en accuraat inzicht over alle problemen van het Naaste Oosten zat al in elkaar.

Herhaald zij nog eens, het Vaticaan is een goede post voor de observatie van allerlei internationale feitelijkheden. Wil men echter de stromingen kennen, waarop die feitelijkheden ronddrijven, dan is het Vaticaan eenvoudig onmisbaar. Waarbij het vanzelf spreekt dat dit punt temeer prangt, naarmate die stromingen voortbruisen in regionen, die niet helemaal naast de deur liggen.

Een samenvattend overzicht van al die nieuwe factoren, welke kennelijk op het punt staan in de wereld te worden geworden is nergens eerder te bereiken dan juist daar, waar Nederland geen nationale observatiepost onderhoudt. Ook in het Verre Oosten niet, hoe onverklaarbaar dat ook diegenen moge schijnen, die minder goed op de hoogte zijn van de zeer levendige relaties, die het Vaticaan met daargin der onderhoudt. Reden waarom wij juist op dit gewichtige moment van de wereldgeschiedenis een Nederlands gezantschap bij den Paus „een hoogst actuele aangelegenheid" durven noemen.

BEKENDMAKING

Zijne Excellentie de Gouverneur houdt op Donderdag den 1sten Februari 1940 geen audientie.

De Gouvernements-Secretaris,

GRONEMEIJER.

NEDERLAND.

EENHEID IN PADVINDERS-BEWEGING HERSTELD.

Het woord „God" weer aanvaard

In 1939 is naast de bestaande vereniging „De Nederlandse Padvinders" de „Padvindersvereniging Nederland" opgericht.

De z.g. beloftekwestie was de aanleiding tot deze scheiding, welke allerlei moeilijkheden tot gevolg had.

In het voorjaar van 1937 hebben de besturen der N.P.V. en P.V.N. voor de duur van drie jaar een contract aangegaan waarin aan beide zijden de wens werd geuit om een blijvende hereniging tot stand te brengen. Toen het, dank zij een wederzijds begrip van elkaars moeilijkheden mogelijk bleek om ten aanzien van de beloftekwestie tot overeenstemming te geraken, waren er geen belemmeringen van betekenis meer voor een fusie van de P.V.N. en de N.P.V.

In een onder voorzitterschap van ir. C. Beets, lid van de Nationale Padvindersraad en voorzitter der P.V.N., op 9 December te Amsterdam gehouden vergadering is met grote meerderheid tot opheffing van de „Padvindersvereniging Nederland" besloten.

Verschillende commissarissen der P.V.N. zullen in gelijke functie een volmacht der N.P.V. ontvangen, terwijl twee leden van de Raad van Toezicht van de „Padvindersvereniging Nederland", n.l mr. dr. R. H. baron de Vos van Steenwijk te Assen en de Heer A. Pierson te Baarn zullen worden aangezocht zitting te nemen in de raad van „De Nederlandse Padvinders".

De troepen en functionarissen der beide verenigingen onderhouden in het algemeen in de laatste jaren reeds een prettig contact. Het is een verheugend feit, dat in deze dagen van onrust de eenheid in de padvindersbeweging thans geheel haar beslag gekregen heeft.

(De z.g. beloftekwestie betreft het volgende: de Nederlandse padvinders, aangesloten bij de Vereniging „ De Nederlandse Padvinders", leggen bij hun intrede de volgende belofte af:

„Op mijn eer beloof ik ernstig te zullen trachten mijn plicht te doen tegenover God en mijn land."

Hiertegen had de Padvindersvereniging „Nederland" bezwaren en de padvinders van die groep legden een belofte af, waarin de naam God was weggelaten. Nu de eenheid is hersteld, zullen de padvinders in de toekomst de eerstgenoemde belofte afleggen).

EMMASTAD

SPORTCLUB „ASIENTO".

Athletiek.

Zondag, 11 Februari a.s. zullen de „ASIENTO"-kampioenschappen worden verwerkt, waaraan dit maal ook de dames zullen meedoen.

Met het oog hierop worden **alle athleten,** dames zowel als heren, verzocht vooral de laatste oefeningen bij te wonen. Voor de Dames op **Woensdag** en voor de heren op **Maandag** en **Vrijdag.**

De Commissie.

Tennis.

Ladderwedstrijden

Woensdag, 31 Januari a.s. 4.30 n.m.
baan 1: v. Kekem
Koster of Rosenthal
Vrijdag, Februari a.s. 4.30 n.m.
baan 3: v. Wezel
v.d. Elsen

CURACAO.

ONS GOUVERNEMENT EN DE VOEDSELVOORZIENING.

Ingediend is een landsverordening tot schepping der mogelijkheid om, wanneer het Bestuur ter verzekering van de regelmatige voorziening van de bevolking van Curaçao van de voor haar welzijn noodzakelijke goederen, heeft ingegrepen, de invoer van goederen te verbieden of aan regelen te binden.

De memorie van toelichting zegt:

De hierbij de Staten ter goedkeuring aangeboden concept-landsverordening heeft tot doel het Bestuur de mogelijkheid te geven om indien zich daartoe de noodzakelijkheid voordoet, de invoer van goederen te verbieden dan wel aan regelen te binden.

Dit wil niet zeggen dat het Bestuur zich de bevoegdheid wil zien toegewezen om de gehele invoer van het Gebiedsdeel aan banden te leggen of door beperkende bepalingen te bemoeilijken.

Artikel 1 geeft daaromtrent duidelijk uitsluitsel. Slechts dan kan het Bestuur van onderhavige regeling gebruik maken wanneer het goederen betreft waarvan voorraadvorming door den Gouverneur — of door aankoop of door het verlenen van enige vorm van medewerking — dan wel vrijwillig, doch op verzoek van den Gouverneur, door importeurs, is geschied.

Voor dergelijke goederen is de noodzakelijkheid van een regeling als onderhavige niet te ontkennen.

Allen zowel het Gouvernement als importeurs, die door grote financiële offers en het nemen van grote risico's aan de voorraadvorming hebben meegewerkt, hebben ter zake recht op zekere mate van bescherming zodat niet, wanneer de tijd van liquidatie dier voorraden is aangebroken, anderen, die geen risico's namen en zich geen offers getroostten de voorkeur bij verkoop genieten omdat hun goederen recent werden angevoerd, terwijl de voorraadvormers met hun goederen blijven zitten.

De voorraadvorming zoals thans door importeurs van meel met steun van het Gouvernement is geschied, is daarvan voorbeeld. De invoer van meel kan thans geheel vrij geschieden, en daartegen bestaat ook geen enkel bezwaar. Maar als eenmaal de tijd is aangebroken dat deze voorraad kan worden geliquideerd moet er ook een middel bij de hand zijn om deze liquidatie binnen een tijd die het meel nog niet aan het bederf onderhevig doet zijn, mogelijk maakt.

De onderhavige regeling geeft dat middel. Indien blijkt dat anderen dan zij die aan die meelvoorraad hebben meegewerkt, vers meel gaan invoeren en daardoor de liquidatie van de oude voorraad in gevaar brengen, kan door een tijdelijk verbod van invoer van meel daaraan worden ontkomen.

MUZIEKUITVOERING.

Hedenavond half acht is er op het Brionplein een muziekuitvoering door de band van Scherpenheuvel ter gelegenheid van de verjaardag van Prinses Beatrix.

C. van Putten

Dir. Electriciteitsbedrijf der N.V. Nederlandsch-Indische Gas Mij.

en

Mej. B. M. Gentilomo

hebben de eer en het genoegen mede te deelen, dat zij op 31 Januari in het huwelijk zullen treden.

Receptie te Piscaderabaai op 31 Januari van 8½ — 9½ uur n.m.

(kleeding Heeren wit).

Voor de vele blijken van hartelijke belangstelling bij 't overlijden van onze onvergetelijke echtgenote en moeder betuigen wij langs deze weg onze welgemeende dank.

Joh. van Tom Jr.
Ali.
Johan.

Curaçao 29 Jan. 1940.

REISKOSTEN AAN CURAÇAOSE JONGELIEDEN VOOR HET BEZOEKEN VAN ONDERWIJS-INRICHTINGEN IN NEDERLAND

In publicatieblad No. 5 lezen wij in een beschikking, dat de Gouverneur de volgende regeling heeft vastgesteld:

Indien en voorzover op de Curaçaose begroting daarvoor gelden zijn uitgetrokken, kunnen ten behoeve van die niet in aanmerking komen voor toekenning van een studiebeurs op grond van het K. B. van de 18de Juli 1919 (Staatsblad No. 499, P.B. 1919 No. 86), en die zich in het gebiedsdeel bevinden of bevonden hebben en geboren zijn uit aldaar gevestigde ouders of uit ouders, die aldaar overleden zijn, wanneer zij in Nederland openbare of bijzondere inrichtingen van onderwijs, welke niet in het gebiedsdeel Curaçao bestaan, willen bezoeken, van landswege de reiskosten van Curaçao naar Nederland worden vergoed.

Met inachtneming van het bepaalde in artikel 4 kunnen tevens de kosten van de terugreis van Nederland naar Curaçao worden vergoed.

Wegens reiskosten wordt, zowel voor de heen- als voor de terugreis, ten hoogste vergoed het bedrag der werkelijke kosten, doch niet meer dan het bedrag, dat onder gelijke omstandigheden voor landsreizigers der tweede klasse betaald zoude zijn.

Ten behoeve van jongelieden, wier reiskosten uit andere hoofde uit 's Lands kas of krachtens arbeidsovereenkomst tussen den vader en een in Curaçao gevestigde maatschappij, firma of rechtspersoonlijkheid bezittende instelling, vergoed worden of vergoed zouden worden, worden geen reiskosten op grond van de onderwerpelijke beschikking vergoed.

Vergoeding van reiskosten voor de heenreis wordt slechts verleend op verzoek van ouders of voogden, ingediend vóór het vertrek der jongelieden naar Nederland.

Zij wordt slechts verleend, indien:

a. naar het oordeel van den Gouverneur de vorderingen van den betrokkene bij de laatstelijk op Curaçao gevolgde onderwijsinrichting het aannemelijk maken, dat hij het onderwijs op de voor hem gewenste school in Nederland zal kunnen volgen;
b. ten genoege van den Gouverneur wordt aangetoond, dat de betaling van de overige kosten aan het verblijf en het schoolbezoek in Nederland verbonden, verzekerd is.

Ouders of voogden moeten zich verbinden om de uit 's Lands kas genoten reiskosten op eerste aanzegging terug te betalen, indien de studie om andere dan de in artikel 4 sub b bedoelde omstandigheden, vóórtijdig wordt beëindigd, of de betrokkene niet binnen één jaar na aankomst in Nederland tot een onderwijsinrichting als bedoeld in artikel 1 is toegelaten.

Vergoeding van reiskosten voor de terugreis van Nederland naar Curaçao zal, met inachtneming van het bepaalde in artikel 2 en voor zover de ouders zich tijdens de studie niet metterwoon buiten Curaçao hebben gevestigd, slechts worden toegekend.

1o. aan hen, die de studie aan de in artikel 1 bedoelde onderwijsinrichtingen in Nederland naar behoren hebben voleindigd;

2o. aan hen, die wegens lichaamsgebreken of zielsziekten, dan wel door anders omstandigheden buiten hun wil — en zulks ter uitsluitende beoordeling van den Gouverneur — genoopt

Deze beschikking treedt in werking met ingang van 1 Januari 1941.

DE GOUVERNEMENTSMIDDELEN IN 1939.

Volgens de maandelijkse gegevens is 1939 financieel voor onze gouvernementsmiddelen een jaar geweest als we er nog geen gekend hebben.

Terwijl 1938 opbracht *f* 10.748.858, gaf 1939 bijna drie millioen meer, n.l. *f* 13.401.792.— terwijl de raming was *f* 11.822.760.—

Wnneer we de belastingcijfers vergelijken, dan vinden we dat 1939 een groei gaf van 100 duizend voor overdrachtsbelasting, 100 duizend voor grondbelasting, wat we eigenlijk wel voorbij hadden kunnen gaan, maar het grote accres gaf de inkomstenbelasting met bijna 2 millioen.

De loodsgelden daalden van 1.123.655 tot 886,048, wanneer hier tenminste genoteerd zijn alle ontvangen loodsgelden van 1939.

Een vraag is maar een rhetorische vraag, die n.l. niet beantwoord wordt, waar worden nu al die gelden voor gebruikt?

We leven momenteel in een heel abnormale tijd, waarin heel abnormale dingen gebeuren, wat wel zo zal moeten zijn, maar waar wij gewone leken, geen kijk meer op hebben, omdat we weer in de hogere geheime politiek zijn terecht gekomen.

Bij dergelijke toename van inkomsten, kunnen we b.v. moeilijk begrijpen, waarom daaraan gepaard moet gaan een dergelijke achteruitgang van het Bijzonder Onderwijs, zoals dat momenteel gedemonstreerd wordt in de hulpscholen van Pietermaai en Santa Rosa. We kunnen het niet begrijpen, alleen hopen we maar, dat de zuinigheid hier niet de wijsheid bedriegt en dat deze abnormale tijden niet voor Curaçao een nog veel abnormalere toekomst brengen zal, doordat we thans een achterstand scheppen, welke in jaren niet meer zal zijn in te halen.

LUNCH GOUVERNEMENTSHUIS.

Naar wij vernemen, heeft Zijne Excellentie de Gouverneur Maandag 29 Januari een lunch aangeboden aan enige officieren van de Amerikaanse Oorlogsbodems. Aan deze lunch zaten aan:

Rear Admiraal A. Pickens en zijn adjudant.

Captain T. A. Thomson.

Commander A. W. Flemming.

Comander V. E. Korns en zijn echtgenote, de Heer en Mevrouw W. E. Moessner, de Heer en Mevrouw Gauw, de kapt.lt. ter Zee J. Hoeke, de Heer en Mevrouw W. Muusze, Mejuffrouw E. Penha, Mejuffrouw B. Statius Muller, Mejuffrouw J. Sprockel.

BIJZONDER TOEZICHT OP TELEGRAAF- EN TELEFOONDIENST.

In publicatieblad No. 11 lezen wij een beschikking van de 25ste Januari 1940, dat ter verzekering van de openbare rust en orde en ter beveiliging van de belangen van de Staat op de eilanden Curaçao en Aruba met ingang van heden een bijzonder toezicht is ingesteld op het gebruik van vervoer-, post-, telegraaf- en telefoondiensten.

WIJDERE TOEPASSING HUURCOMMSSIE.

In publicatieblad No. 8 vinden wij een besluit, waarbij aan de regeling tegen onredelijke opdrijving van de huurprijzen van woningen, een nieuw artikel wordt ingevoegd, luidende:

„Artikel 17 bis.

„De regeling hierbij bedoeld vindt „overeenkomstige toepassing ten aan„zien van winkels, magazijnen, tappe„rijen, koffiehuizen, logementen, socië„teiten, bierhuizen, ijshuizen, restau„rants en kantoren."

GODSDIENSTOEFENING VOOR R.K. MILITAIREN.

Zaterdag 3 Februari a.s. des 's morgens om 7 uur precies is de H. Mis en algemene H. Communie voor alle R.K. Militairen en Oud Militairen in de Kapel van het St. Martinus Gesticht op het Brionplein.

Allen, die niet door actieve dienst verhinderd zijn, worden dringend verzocht door 12550 personen, waaronder

APOSTOLAAT TER ZEE.

Het R.K. Zeemanshuis Klipstraat 49-51 werd in het afgelopen jaar bezocht door 12550 persoen, waaronder zeelieden behorende tot meer dan 25 verschillende nationaliteiten.

In 1938 was het bezoekersaantal 7830.

R. K. ZEEMANSHUIS.

Zondagavond was er een gezellige avond in het R.K. Zeemanshuis, speciaal georganiseerd voor de bemanning van het Amerikaans eskader. Er was muziek onder leiding van den Hr. Cardoze, voordrachten, etc.

Ook vele schepelingen van de Hollandse boten kwamen op het feest af en amuseerden zich. Het was een geslaagde avond.

ONGELUK OP HET S.S. „POSSEIDON".

Afgelopen Zondag had er op de [illegible] een ontploffing plaats van een koelmachine. De materiële schade is gering, doch een der machinisten werd zodanig getroffen, dt hij spoedig daarop stierf.

Het ongeluk gebeurde op het meer van Maracaibo in de buurt van Lagunillas.

DE SCHILDERIJENTENTOONSTELLING OP SAN MATEO.

De allereerste indruk der bezoekers was een verwondering, dat er op Curaçao zoveel geschilderd werd. Zelfs zij, die zeer goed op de hoogte zijn van al wat er leeft en bloeit onder de Curaçaoënaars, moesten erkennen, dat het hun niet zo maar duidelijk was, waar al die schilderijen vandaan getoverd waren.

De tentoonstelling heeft zich niet aangediend als een zuivere kunsttentoonstelling. Dit wil zeggen, dat al wat aanvaard is en de bezoekers getoond werd, niet daarom als kunst beschouwd werd. Niettemin heeft het zeker in de bedoeling gelegen, zoveel mogelijk producten van schoonheidswaarde te exposeren en dus ook het publiek zoveel als maar mogelijk was juist van de kunst te laten genieten.

Maar op een eiland, waar het exposeren van schilderwerk zeker geen gewone zaak is, mogen we niet te hoge eisen stellen. Wat men dezer dagen in het clubgebouw van San Mateo heeft gezien, is — behoudens een enkele uitzondering — dat, wat onder ons er gemaakt wordt met de bedoeling iets schoons te leveren.

Verschillende inzendingen waren, wat deze bedoeling aangaat, goed geslaagd, andere minder goed, nog andere waren er niet in geslaagd.

De goede gevolgen van zulk een expositie zijn veel in getal.

Eerstens heeft het menigeen nader gebracht tot originele kunstwerken. Velen zagen nu eens een zaal gevuld niet met prenten en afdrukken, maar met echte schilderijen, doeken en panelen met verf erop!

Het is verblijdend te hebben mogen zien, dat er met aandacht en graagte is gekeken.

Buiten deze rudimentaire aanwinst is er nog meer gewonnen. Men heeft zijn smaak voor het schone gevoed en gevormd. Er werd vergeleken, gewikt en gewogen, gekeken en nog eens teruggegaan om te kijken, genoten en zelfs gediscussieerd over 't wezen van de schoonheid. Dat zijn even zovele voordelen die nawerken en vruchten zullen opbrengen.

Ook voor de schilders was het heilzaam. Zij zagen hoe anderen denken en werken, kwamen eens buiten de kring van hun eigen voortbrengselen. Zij hebben critiek gehoord en er hun voordeel mee gedaan.

Aangezien het niet de bedoeling van de expositie geweest is de werken te becritiseren, maar veeleer te genieten, te waarderen en aan te moedigen, zullen we ook in dit artikel niet overgaan tot een afzonderlijke bespreking van de ingezonden stukken. We zullen ons dus bepalen tot enkele algemene opmerkingen, die ten doel hebben de liefde voor schone dingen en het maken van schone dingen te bevorderen.

Het oordeel over de tentoonstelling wordt bemoeilijkt door het feit, dat zowel schilders als bezoekers van zeer uiteenlopenden aard waren. Wie van Europa naar Curaçao komt voelt zich onwillekeurig geneigd de Curaçaose werken te meten met Europese maat. Onbewust eisen wij, dat datgene, wat wij in grote musea en verzamelingen gezien hebben, als ideaal moet gesteld worden, als een norm, waarnaar allen zich te richten hebben. Dit gaat niet ten volle op. We vergeten, dat 's lands wijs 's lands eer is, dat iemand die op een geheel ander deel van de aarde geboren en getogen is, ook anders werkt en anders moet werken. Iemand werkt zoals hij is, zegt de wijsgeer. Dit is de vanouds bekende waarheid, dat ieder vogeltje zingt zoals hij gebekt is.

Zien we dan dat de voortbrengselen van de Curaçaose schilders anders zijn dan die van de Europeanen, dan zijn deze laatste niet daarom superieur.

Maar alle schilders zijn mensen en hun werken zijn menselijke werken en bijgevolg is er dus wel een bepaalde norm, die aan allen gesteld kan worden.

Evenzeer zijn er aanmerkingen te maken die voor allen gelden.

Welnu, een van de meest naar voren springende fouten, die even kenmerkend als begrijpelijk waren voor de gehouden expositie, was wel de onervarendheid. Dit tekort kwam op de meest gevarieerde wijze tot uiting.

Hoezeer de luchten, zeeën en koppen ook tot ons spraken, de meesten kwamen slechts een weinig verder dan dat, wat men anders met het oog in nature af op een foto te zien krijgt, nu weer te geven in verf.

De manier, waarop die weergave te werk ging, getuigde wel van een vaardig hanteren van de penseel en ook wel een echt „schilderachtig" hanteren, maar dat is niet voldoende. Met een tikje smaak en veel handigheid is het mogelijk werk te leveren dat de aandacht trekt, dat boeit en de moeite waard is tentoongesteld te worden.

Vooral als het weergegevene een bekend onderwerp is, zal het de massa aanspreken: zij zien de zo vaak geziene dingen nu eens niet gewoon, maar in verf, dus buitengewoon; en al wat buitengewoon is, treft den mens.

Nu is kunst zeker wel iets anders dan een gewoon weergeven der dingen, maar ieder niet gewoon weergeven is nog geen kunstig weergeven!

De inzenders, die met geweld boven het matige wilden uitkomen, vervielen nog al eens in excessen. Extravagant brede plakken verf en in-de-wilde-weg naast elkander gezette, felle kleuren, geven wel een bewijs, dat de maker iets anders wil dan het geestdodende copieren, maar hij verrast de kijkers meer door zijn staaltjes van durf dan dat hij ze in stilte laat genieten van het schone.

Het vlotte strijken met de penseel moet voor den schilder een noodzaak zijn, het moet een uitbarsting zijn van een diepgevoelde ervaring. Nooit mag het dienen als een vlag, die verdachte lading dekken moet.

De onervarenheid uitte zich bovendien in een gelijk aandacht schenken aan alle onderdelen van het schilderstuk, ongeacht of deze nu wel of niet ertoe bijdragen de hoofdindruk te versterken. Er zijn grote meesters, die het hoofdpunt van hun schilderij afwerken en de rest verwaarlozen. Er zijn meesters, die alle bijkomstigheden in het donker laten verdwijnen. Er zijn meesters, die bijkomstige delen zo weten te stellen, dat zij allen het hunne ertoe bijdragen om het „hart" van het werk des te meer te doen uitkomen. Zij kennen de waarde van de bij-motieven. Menig schilderstuk van onze expositie vergde de aandacht tegelijk op twee of meerdere punten, iets wat onrust verwekt.

De oorzaak van deze onrijpheid moet niet gezocht worden in een tekort aan techniek. Techniek is geen hoofdzaak. De oorzaak is een tekort aan ware liefde voor de schoonheid. Als die liefde aanwezig is, kan er met dezelfde capaciteiten een volgende keer heel wat anders getoond worden.

We vragen ons af, zijn de schilders — in het algemeen genomen — bevangen geweest door het onderwerp, dat ze weergegeven hebben en aan ons vertoonden? Hadden ze een volledig fantasie-beeld, toen ze penseel en tube namen ,of was het resultaat een verrassing voor hen zelf?

De noodzaak, de innerlijke drang, die den artist achtervolgt, is nog niet aanwezig. Grote schilders hadden meer moeite om zich te beperken dan om iets voort te brengen. Ze krabbelden vodjes papier en boekenmargo's vol, als ze geen verf bij de hand hadden.

Die liefde kan aangekweekt worden door een beetje theoretische kennis en zeer veel zien en beleven van goede werken. Dit laatste zal voor Curaçao altijd wel 'n moeilijkheid blijven, maar reproducties, zoals die de laatste jaren in de handel zijn gebracht, kunnen hier in een groot deel tegemoet komen. Door boeken aan te schaffen of een boekenclub op te richten, zal een leemte gevuld worden, iets waarvan we de goede gevolgen hopen te zien in een volgende tentoonstelling.

V. B.

PRINSES BEATRIX.

Heden viert Prinses Beatrix haar tweede verjaardag. Het is al weer twee jaar geleden, dat in Nederland met blijde jubel dit koningskind werd ontvangen. Alom in den lande heerste er grote vreugde, toen het huwelijk van het Prinselijk Paar gezegend werd en het voorbestaan van het Oranjehuis menselijkerwijze was verzekerd.

Haar vorstelijke ouders noemden haar Beatrix, de gelukbrengende.

Reeds vanaf de eerste dagen heeft zij geluk gebracht aan haar koninklijke grootmoeder, die de laatste jaren in Haar Huis zoveel leed ondervonden had.

Geluk bracht zij aan haar prinselijke ouders als het eerste onderpand hunner wederzijde liefde.

Geluk bracht zij aan gans het Nederlandse volk nu zij weder een prinses kreeg om lief te hebben evenals vroeger Juliana en Wilhelmina.

Voorspoedig zijn de eerste jraen verlopen en zij heeft zich populair gemaakt. Haar ouders brachten haar tot het volk en leerden haar dit volk lief te hebben.

Wij volgden haar eerste stappen op de gladde parketvloer van het paleis te Soestdijk. Wij zagen haar stoeien en haar angst voor de jonge hond in het paleis. Wij konden haar groei en haar bloei bijna van dag tot dag volgen. Wij hoorden haar verrukking bij de kerstboom en herhaaldelijk zien wij hoe zij vol trots en blijdschap haar zusje Irene in de wieg bekijkt. Wij hebben alle vreugde in haar vreugde.

Zij heeft ons geluk gebracht, zoals een onschuldig kind slechts vreugde brengen kan.

Op deze verjaardag bieden wij van ganser harte onze gelukwensen aan en wij hopen ten zeerste dat zij en haar zusje Irene ons een onderpand zullen zijn van dat, wat wij allen in deze dagen met angst en vreze, toch ook met vertrouwen afbidden, geluk en vrede.

RONDGANG DER MARINE.

Ter gelegenheid van de verjaardag van prinses Beatrix werd er hedenochtend een rondgang gemaakt in de stad door de bemanning van H. Ms. van Kinsbergen.

Het was een aardig gezicht en het gaf fleur en leven aan de binnenstad. Het was een feestelijke noot in het leven van alle dag.

AFSCHEID DIRECTEUR O.G.

Gisterenmorgen had in de raadkamer van het stadhuis een afscheidsbijeenkomst plaats voor den scheidenden directeur van de Openbare Gezondheidsdienst Dr. Henriquez. Met Z.Exc. den Gouverneur waren daar de verschillende hoofdambtenaren, de ambtenaren en oud-ambtenaren van O.G., tal van andere, alle doktoren op enkele uitzonderingen na, de rectoren der gestichten, enz.

Dr. Arends de waarnemende directeur O.G. memoreerde de 13 jaren in dienst van de O.G. Velen waren te kort op Curaçao om het gedane werk te waarderen. Op verzoek van Dr. Henriquez maakte deze spr. het kort.

Namens de ambtenaren van O.G. sprak de commies Pietersz in zeer hartelijke en dankbare bewoordingen.

Dr. Süthoff voorzitter van het hof van Justitie, sprak als vriend; wees op de eerste kennismaking zes jaren geleden op reis naar Curaçao, waarbij hij Dr. Henriquez had leren waarderen en gezien had, hoe bij hem zijn liefde voor het werk groot was. Dr. H. had niet kunnen volbrengen wat hij zich had voorgesteld; maar dat kunnen we geen van allen. Spr. wees vooral op zijn liefde voor het nobile officium van dokter. Velen hier zullen U dankbaar blijven voor uw belangloze adviezen. Van wege deze liefde voor uw beroep zult ge U nu ook gelukkig voelen, dat ge niet in de maatschappij behoeft te blijven leven als gepensioneerd ambtenaar, maar als dokter. En gelukkig die dan tot u komen, vooral de armen, want ge jaagt het geld niet na.

Spr. wijt echter de vele teleurstellingen, die Dr. H. heeft gehad aan zijn goede kwaliteit dat hij niet vechtlustig is.

Dr. Heer Süthoff sloot met goede wensen voor herstel, voor de toekomst en voor zijn gezin. Moge uw vrouw nog lang blijven uw steun en raadgeefster.

Z. Exc. Gouverneur Wouters deelde mede gaarne te hebben voldaan aan de uitnodiging van de Hr. Stühoff voor deze bijeenkomst. Ten volle onderschrijft hij ook de woorden van den Hr. Süthoff en brengt dank voor de verdienten van Dr. Henriquez, die zijn uiterste best gedaan had. Dat hij niet alles kon bereiken wat hij zich voorstelde en de vele zorgen en teleurstellingen hadden Dr. H. zo aangegrepen, dat hij zelf het beste vond om heen te gaan. De Gouverneur noemde dit besluit goed, omdat wanneer hij langer zou zijn gebleven, hij voor de maatschappij een gebroken man zou zijn geweest. De zorgen van het Directeurschap hadden Dr. H. te zeer gedrukt; dat was nu niet meer en nu kon hij zich ten volle geven aan het ambt waar hij zo zeer vol van was. Z. Exc. wenste tot slot den scheidenden directeur het beste voor de toekomst op zijn geboorte-eiland Aruba.

An het slot van deze morgen bracht Dr. H. dank aan den Gouverneur voor zijn steun en hulp; aan de Hr. Süthoff voor de meest hartelijke samenwerking. Aan Dr. Arends, aan de ambtenaren, de ambtenaren van O.G. in het bijzonder, de oudgedienden bij deze dienst.

dienst, en de Hr. Hose Pietersz. Verder de Medici, de Vroedvrouwen, het St. Elisabeths-gasthuis, de Gouvernementsgestichten in het bijzonder Zaquito. Dank bracht Dr. Henriquez ook aan de verschillende commissies en geroerd nam hij afscheid van allen.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

Binnenkort zal de ramp van de „Simon Bolivar" voor de Raad voor de Scheepvaart te Amsterdam behandeld worden.

De datum wordt nog nader bekend gemaakt.

De „Standaard" meent te weten, dat binnenkort de plaatsing zal geschieden van 1/3 gedeelte van de nieuwe Nederlandse staatslening, welke lening door de regering aangeprezen zal worden met de opwekking, die aan Da Costa is ontleend, n.l. „Zie toe, zo lang het nog de tijd is. Neen, Gij moogt U niet verzeten, niet onttrekken. Alle Gij edelen, alle Gij vermogenden des lands".

Deze opwekking werd ook door de regering gebezgd in 1844, toen de omstandigheden het noodzakelijk maakten een z.g. gedwongen lening te overwegen in verband met de toenmalige toestand van onze staatsfinanciën.

Prinses Juliana heeft als oud-studente en lid van het Leidse vrouwelijke studenten-corps deelgenomen aan de reunie van oud-studenten.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Jong Holland 1 — Volharding 1   2—1.

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO — NOBO

VRIENDSCHAPPELIJKE WEDSTRIJDEN.

4 Febr. 1940: A-klasse	All Suffisant Team — S.U.B.T. 1 (Visser)
4 Febr. 1940: B-klasse	Jong Curaçao — Arsenal (Ercol)

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur .m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 40 minuten.

Met het oog op de vroeg invallende duisternis worden de verenigingen vriendelijk verzocht op tijd aanwezig te zijn.

Heren Scheidsrechters worden ver :ocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Adres competitieleider: E. Palm. Langestraat 78.

„ALL SUFFISANT TEAM"

DRIELINGEN
KAMPERVEEN   PLET (Capt.)
EMNES   IVO DA LUZ   FUMA
STOMP   MARKIET   TEIXEIRA   KERK   CABRAL

Scheidsrechter: Visser   **O**

BERNABELA   M.HERNANDEZ   E. EVERTSZ   JANSEN   PIETERSZ
RUIZ   R. HERNANDEZ   DAVELAAR
MADURO (Capt.)   JANDROEP
GROVELL

„S.U.B.T."

HET BESTUUR.

In het Noorden van Finland heeft men zoveel mogelijk de grote troepen rendieren naar veiliger oorden gebracht.

Een lid van de Finse vrouwenbeweging „Lotta-Svard". Deze vrouwen hebben zich tot taak gesteld het leger te helpen door voedsel en kleding.

RIJKSKANSELIER HITLER.

ISMET INONU
President van Turkije.

De Zwitserse soldaat moet krachtig en lenig zijn, want hij moet steile rotsen kunnen beklimmen en wapens en munitie dragen naar de hoogste strategische punten.

Randolph Churchill, zoon van M. Winston Churchill, minister van de Britse marine, is in het huwelijk getreden met Miss Pamela Dugby, een dochter van Lord Digby.

WAAROM SLOOT STALIN HET PACT MET HITLER.

„Waarom heeft sovjet-Rusland het accoord met het Duitse rijk ondertekend?"
Dat is de vraag, welke de openbare mening der gehele wereld zich reeds geruime tijd heeft gesteld en nog stelt.

Welk doel streefde de Russische regering na, toen zij op 19 Augustus j.l. de politieke en economische accoorden met Duitsland ondertekende?

Men wist niet, onder welke omstandigheden Stalin de unanieme instemming verkreeg van het politieke bureau van de Komintern met deze algehele wijziging in de sovjet-politiek, doch thans is de sluier, welke over dit mysterie hing, weggenomen. Uit absoluut geloofwaardige bron te Moskou heeft men, volgens een Havas-bericht, te Genève de meest nauwkeurige inlichtingen ontvangen over de zitting, welke het politieke bureau te Moskou op verzoek van Stalin op 19 Augustus des avonds om 10 uur heeft gehouden en over de uiteenzetting, welke Stalin bij deze gelegenheid heeft gegeven.

In de avond van de 19de Augustus waren de leden van het politieke bureau der Komintern met de meeste urgentie bijeen geroepen in een geheime zitting, welke door de voornaamste leiders van de Komintern werd bijgewoond, doch alleen door die van de Russische afdeling. Geen der buitenlandse communisten, zelfs Dimitroff, secretaris-generaal van de Komintern was niet uitgenodigd tot het bijwonen van deze zitting, welker doel, dat bovendien niet op de agenda stond aangegeven, het aanhoren van een rapport van Stalin was.

Bij de aanvang van de bijeenkomst nam Stalin terstond het woord.

De inhoud van zijn rede kwam in hoofdzaak op het volgende neer:

„Vrede of oorlog. Deze vraag is thans in haar kritieke stadium getreden. De beantwoording ervan hangt geheel af van de houding, welke de sovjet-unie zal aannemen. Wij zijn er absoluut van overtuigd, dat, indien wij een verdrag van alliantie met Frankrijk en Engeland sluiten, Duitsland zich verplicht zal zien, terug te wijken voor Polen en een „modus vivendi" met de Westerse mogendheden te zoeken. Op deze wijze zal een oorlog kunnen worden vermeden en dan zal de verdere ontwikkeling van de stand van zaken een voor ons gevaarlijk karakter aannemen.

Indien wij daarentegen het voorstel van Duitsland, dat gij kent: namelijk om met dit land een non-agressiepact te sluiten, aannemen, zal Duitsland ongetwijfeld Polen aanvallen en zal de interventie van Engeland en Frankrijk in deze oorlog onvermijdelijk worden.

In deze omstandigheden zullen wij alle kans hebben, om buiten het conflict te blijven en zullen wij op voordelige wijze onze beurt kunnen afwachten. En dat is juist, wat ons belang eist.

Onze keus is dus duidelijk: wij moeten het voorstel van Duitsland aanvaarden en met een beleefde weigering de Anglo-Franse missies naar haar land terugzenden.

Het is niet moeilijk, de voordelen te voorzien, welke wij uit deze wijze van handelen zullen trekken. Het is duidelijk, dat Polen zal worden vernietigd, voordat Engeland en Frankrijk het ter hulp zullen kunnen komen. In dat geval staat Duitsland ons een deel van Polen af tot aan Warschau toe met inbegrip van Galicië en de Oekraïne.

Duitsland laat ons alle vrijheid van actie in de drie Baltische landen. Het zal zich niet tegen de terugkeer van Bessarabië aan Rusland verzetten. Het is bereid, ons als invloedzône af te staan Roemenië, Hongarije en Bulgarije.

Blijft nog open de kwestie van Joego-Slavië, welker oplossing afhangt van de houding, welke Italië zal aannemen. Indien Italië aan de zijde van Duitsland blijft, zal het eisen, dat Joego-Slavië in zijn invloedszône wordt opgenomen en door Joego-Slavië zal het dan toegang verkrijgen tot de Adriatische Zee.

Indien Italië echter niet met Duitsland optrekt, zal Duitsland ten koste van Italië toegang krijgen tot de Adriatische Zee en in dat geval zal Joego-Slavië onder onze invloedsfeer komen.

Dit in geval Duitsland als overwinnaar uit de strijd zal komen.

Wij moeten rekening houden met de mogelijkheden, welke zullen voortvloeien uit een nederlaag, zowel als uit een overwinning, van Duitsland.

Laat ons de mogelijkheid van een Duitse nederlaag onderzoeken.

Indien Duitsland de oorlog verliest.

Engeland en Frankrijk zullen nog genoeg kracht hebben, om Berlijn te bezetten, maar zouden niet in staat zijn, Duitsland doeltreffend bij te staan tegen een sovjetisering van dat land. Ons spel is dus, Duitsland in staat te stellen, de oorlog „zo lang mogelijk voort te zetten, ten einde Engeland en Frankrijk uit te putten en in die uitgeputte toestand zullen zij niet in staat zijn een sovjet-Duitsland te bestrijden.

Vandaar deze, onze houding: terwijl wij neutraal blijven, steunen wij Duitsland economisch door het grondstoffen en levensmiddelen te leveren, doch het spreekt vanzelf, dat onze steun zekere grenzen niet te boven mag gaan, ten einde onze economische situatie niet in gevaar te brengen en de macht van ons leger niet te verzwakken.

Tegelijkertijd moeten wij overal een actieve communistische propaganda voeren, vooral onder het volk van het Anglo- Franse bloc en heel in het bijzonder in Frankrijk. Wij moeten verwachten, dat onze partij in dat land verplicht zal zijn, in oorlogstijd over te gaan tot een clandestiene actie. Wij weten, dat deze actie grote fondsen zal vragen, doch wij moeten deze offers zonder aarzeling brengen. Indien dat voorbereidende werk naar behoren wordt gedaan, zal de veiligheid van sovjet-Duitsland verzekerd zijn. Dit zal kunnen bijdragen tot de sovjetisering van Frankrijk.

Voor dit alles moet, zoals ik reeds te voren gezegd heb, de oorlog zo lang mogelijk worden gerekt en daarop moeten dan ook alle middelen, waarover we beschikken, gericht zijn.

Indien Duitsland de strijd wint.

Laat ons thans de tweede hypothese, die van een Duitse overwinning, onderzoeken.

Sommigen zijn van mening, dat deze eventualiteit voor ons het grootste gevaar zou opleveren. In deze bewering is een grond van waarheid, doch het zou een vergissing zijn te menen, dat dit gevaar zo groot en zo nabij is als sommigen denken.

Indien Duitsland de overwinning behaalt, zal het uit de strijd terugkeren, te uitgeput, om zich het eerste decennium te wagen aan een gewapend conflict tegen ons. Zijn voornaamste zorg zal zijn, het overwonnen Engeland en Frankrijk gade te slaan, om te verhinderen, dat zij zich weer oprichten.

Anderzijds zal een zegevierend Duitsland beschikken over geweldige koloniën. De exploitatie daarvan en haar aanpassing aan de Duitse methodes zullen Duitsland eveneens verscheidene tientallen jaren bezig houden.

Het is duidelijk, dat Duitsland het elders te druk zal hebben, om zich tegen ons te keren.

„Kameraden", aldus Stalin, „ik heb u mijn overwegingen uiteengezet. Ik herhaal, dat het in uw belang is dat de oorlog tussen het Duitse rijk en het Anglo-Franse bloc uitbreekt. Het is van essentieel belang voor ons, dat deze oorlog zo lang mogelijk duurt, opdat beide partijen zich uitputten. Om deze redenen, moeten wij het door Duitsland voorgestelde pact aanvaarden en er voor zorgen, dat de eens begonnen oorlog, zo lang mogelijk duurt.

Tezelfdertijd moeten wij onze propaganda in de oorlogvoerende landen intenser voeren, opdat wij gereed zijn voor het ogenblik waarop de oorlog een einde neemt".

De uiteenzetting van Stalin, die met de grootste aandacht werd aangehoord, werd niet door enige discussie gevolgd. Er werden slechts een tweetal vragen gesteld, welke door Stalin werden beantwoord.

Zijn voorstel met betrekking tot de aanvaarding van het non-agressie-pact met het Duitse rijk werd met algemene stemmen aangenomen.

Tenslotte nam het politieke bureau een besluit, krachtens hetwelk de president van de Komintern, Manoelsi, opdracht kreeg ,om met den secretaris-generaal Dimitroff en onder leiding van Stalin zelf, de nodige instructies uit te werken, welke aan de communistische partij in het buitenland moesten worden gegeven.

Een verstandig mens herkent men aan de wijze waarop hij met zijn eigendom omgaat; de beschaafde mens echter daaraan, hoe hij met het eigendom van anderen omgaat.

BOEKBESPREKINGEN.

STAAL TEGEN STAAL

Dr. V. Winters, res. off. v. gez. 1e kl., liet zo juist in de Schijnwerpersseries, uitgegeven door de Uitgeverij Het Spectrum te Utrecht, een deel verschijnen, geheel gewijd aan een onderwerp, waarvoor in deze tijd velen zich zullen interesseren. De zeer bevoegde auteur, die ook in vredestijd een belangrijke functie bekleedt op het gebied van de militaire geneeskundige dienst, en door wiens werkzaamheid belangrijke verbeteringen werden ingevoerd, o.a. wat brancards en afsnoer-verbanden betreft, gaf zijn nieuwe boek de veelzeggende titel „Staal tegen Staal". Dr. V. Minters beschrijft de strijd van het mes van den chirurg tegen de wonden, geslagen door het staal van den vijand. De geschiedenis van de wondbehandeling, bijzonder die der oorlogsverwondingen, wordt vakkundig en levendig beschreven. Bij het leven van een der grootste oorlogschirurgen, J. D. Larrey,, wordt wat langer stilgestaan. Deze chirurg van Napoleon is het toonbeeld geweest van opofferende naastenliefde.

Generaal-majoor N. A. A. van de Roemer, inspecteur van de geneeskundige dienst der landmacht, voorzag het werkje van een warmgestemd voorwoord, waarin hij de lezing van „Staal tegen Staal" bij het belangstellend publiek aanbeveelt.

Vermelden wij tenslotte dat het boekje rijkelijk en goed gedocumenteerd is geïllustreerd.

Verkrijgbaar in de Boekhandel „St. Augustinus" St. Thomas College.

DE BONGERD — REEKS

In de Bongerd-reeks, de bekende serie handige en zeer goedkope boekjes, uitgegeven door de Uitgeverij Het Spectrum te Utrecht zijn onlangs weer vier nieuwe deeltjes verschenen.

De Vlaamse schrijver Ernest van der Hallen liet in genoemde serie een nieuwe uitgave verschijnen van „Zes dagen". In dit boekje beschrijft de auteur zijn avonturen en belevenissen van zes vacantiedagen, zwervend haast zonder een cent op zak, doorgebracht in het Vlaamse land. Een ongewone vacantie met vele avonturen, op aantrekkelijke wijze neergepend.

Onder de titel „Sinjorenlied" werd een keuze gemaakt uit de gedichten van den in 1926 overleden Vlaamsen dichter en prozaist Karel van den Oever. Henk Kuitenbouwer schreef een kenmerkende inleiding, die een kijk geeft op de veelzijdige en strijdbare figuur van den Antwerpsen sinjoor, die als criticus en essayist, als prozaschrijver en dichter ook in Noord-Nederland in vele kringen werd gewaardeerd.

Van Paul Haimon verscheen een nieuwe verzenbundel. Men zou geneigd zijn het, om de gekozen vorm, een declamatorium te noemen, waaraan de naam van „Kruisweg Onzes Heren" werd gegeven. De reproducties bij deze „Kruisweg" werden verzameld uit de suites „Het Onze Vader" en „De Kruisweg" door Lucas Cranach den Oude, naar originelen uit meerdere prentenkabinetten. Een kle[in] maar rijk en prachtig boekje.

Van Henri Bruning verscheen in g[e]noemde reeks „Het Onvolkomen H[u]welijk", een bundel aphorismen, aa[n]tekeningen en marginalia, of wel[ke] naam men aan deze merkwaardi[ge] kanttekeningen op het leven, gev[en] wil. Spits, speels en bondig, vol zach[t]aardige ironie noteert Bruning hier e[en] aantal opmerkingen over de liefde [en] het huwelijk, over de vrouw en d[e] man. Uitstekende lectuur voor he[n] voor wie mét de jaren het verstand [en] de wijsheid óók in het huwelijksleve[n] gekomen zijn. En die de zin van [de] de kijk op het leven, moeizaam, ma[ar] dan toch gewonnen hebben.

Verkrijgbaar in de Boekhand[el] „St. Augustinus" St. Thomas Colleg[e]

Naar de nieuwe gemeenschap.

Geen huis is gebouwd te beginnen b[ij] ['t da[k]
Voor 't hecht fundament in de bode[m] [nog sta[at]

DOOR LIEFDE EN RECHT IN ONS HART TE VERANKEREN NAAR EEN NIEUWE GEMEENCHAP

MEN BOUWT GEEN HUIS, **te beginnen bij het dak. Eerst kom[t] diep in de grond de fundament[en]. Evenmin kunnen wij een betere sa[]menwerking verwachten, alvorens on[]wrikbaar in onze harten en geesten d[e] fundamenten rusten van**

DE NIEUWE GEMEENSCHAP

ONDER DE KAP.

Als de fundamenten in de grond ru[s]ten, als daarna de muren zijn opge[t]zen, langzaam, steen voor steen, als d[e] balken zijn neergelegd ter verbindin[g] van de muren en om de zoldering[en] te dragen, dan komt de beurt aan d[e] binten van het dak. Dan komt ook d[e] dag, waarop de vlak gehesen word[t] omdat het huis „onder de kap" is. D[e] uitdrukking „onder de kap" is eve[n] als het hijsen van de vlag voor ing[e]wijden vol betekenis. Zij doet nog ee[n] terugdenken aan alle moeilijkhede[n] die met vereende krachten zijn ove[r]wonnen. Het dak is de kroon op h[et] werk. De vlag duidt op de triomf v[an] degelijke arbeid over de tegensta[nd] van de onwillige stof.

Hoevelen die beweren, te bouwe[n] aan een betere samenleving, wil[len] beginnen bij het dak. Goede maa[t]schappelijke toestanden zijn de kro[on] op een groot werk. Het is onmogeli[jk] ze tot stand te brengen, alvorens [de] fundamenten van recht en liefde o[n]wrikbaar in onze harten veranke[rd] liggen. Daarop alleen kan voortg[e]bouwd worden aan een

NIEUWE GEMEENSCHAP

In het hart van iedere vrouw hee[ft] God iets neergelegd, dat niet ond[er] woorden is te brengen, dat is de vro[u]welijke psyche, haar teer gevoel, ha[ar] onuitputtelijke liefde, haar aantre[k]kingskracht.

Door deze eigenschappen kan d[e] vrouw van groter invloed zijn op ha[ar] omgeving.

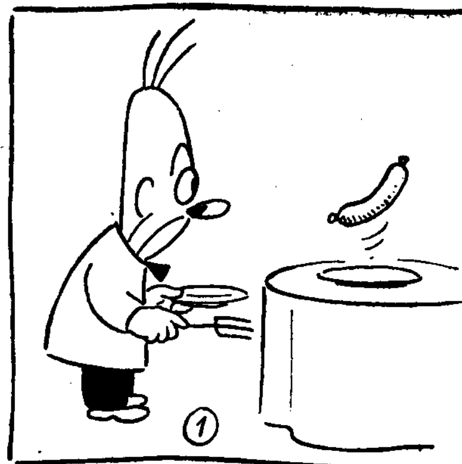
Als een vrouw de Godsgaven ge[]bruikt ten goede, kan zij veel go[ed] doen, maar gebruikt zij ze verkeer[d] dan kan zij ook velen ten verderv[e] voeren.

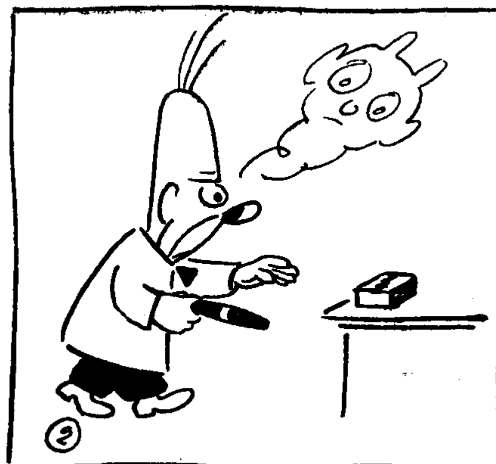
De vrouw moet vrouw blijven, d[e] haar eigen roeping vervullen, in d[e] wereldorde de taak volbrengen, d[ie] God voor haar heeft weggelegd.

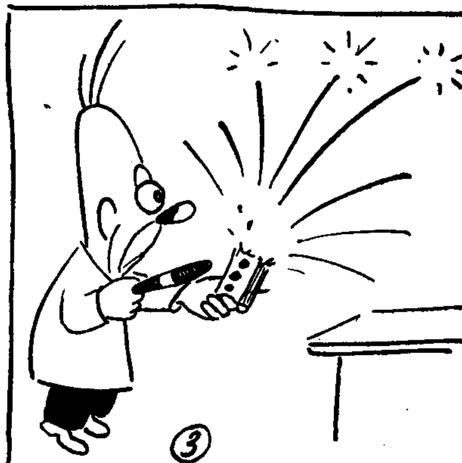
Het leven van iedere dag zou ve[el] aangenamer en gelukkiger gemaak[t] kunnen worden, als het „geven en ne[]men" en het „door de vingers zien[] over en weer wat meer werd betrach[t] door degene, die onder één dak [sa]menwonen of door hun bezigheden ge[]noodzaakt worden veel in elkaars ge[]zelschap te verkeren.

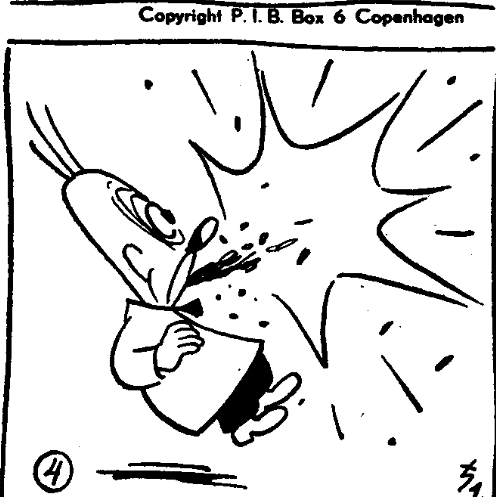
Bestuur en leid uw opwellingen m[et] nuchter en koel verstand.

Vrouwen kunnen nog warmte aa[n] anderen geven, ook al lijden zij ze[lf] kou.

ADAMSON PROBEERT ZIJN NIEUWJAARSGESCHENK.